

Oponentský posudek bakalářské práce Dominiky Lewis *Filosof Ladislav Klíma očima své doby*

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Chavalka, Ph.D.

Autorka si ve své kvalifikační práci předsevzala poskytnout přehled dobových postojů k Ladislavu Klímovi, využila k tomu recenze na jeho filosofická díla a Klímovu korespondenci. V základu své předsevzetí splnila – v její bakalářce je výstižně nastíněna situace české filosofie v první třetině dvacátého století (význačná polaritou *Česká mysl – Ruch filosofický*) a nezpochybnitelné je autorčino porozumění Klímovu osobnímu životu, čerpané převážně z dopisů (nakolik to jejich neúplnost dovoluje) a dobových svědectví. V závěrečných částech se autorka věnuje pozdějšímu úsilí o zachování a vydání Klímova odkazu (korespondence, beletrie, deníků...). Hlavní témata doplňují jednotlivé přesahy k pozdějšímu vyrovnávání se s Klímovým dílem (např. Jan Patočka, 1967) a cenné autorčiny reflexe o vlastní recepci Klímových textů.

Ucelený výklad filosofických stanovisek Ladislava Klímy autorka nepředkládá, ale mám za to, že ji lze omluvit, protože takovýto výklad by zastínil zamýšlené hlavní téma. Klímovu filosofickou pozici lze ostatně (do jisté míry) vyčíst i z autorčina výběru textů a jejich poznámek k nim. Negativně hodnotit tak můžu jen jednotlivé faktografické nepřesnosti a chyby:

1) „...za svůj život [Klíma] publikoval převážně filosofická díla, jedinou výjimkou byla hra Matěj poctivý.“ (s. 4). Platí to jen pro knižní vydání, časopisecky publikoval povídky „Podivná příhoda“, „Historie“ (obě Tribuna, 1919) a „Jak bude po smrti“ (Rozvoj, 1920).

2) Březina a Klíma „se setkali jen jednou, po 22 letech přátelství, roku 1926.“ Březina sice Klímův *Svět jako vědomí a nic* četl r. 1904 (a knihu doporučil Chalupnému), ale jejich korespondence (a v tomto smyslu přátelství) začala až mnohem později (1915).

3) „Ve Vysočanech byl řidičem lokomotivy, ačkoli o tom prý nic nevěděl, ale po dvou měsících dal výpověď.“ (s. 27). Klíma byl řidičem lokomobily čerpající vodu z Cidliny v Žíželicích (od srpna do září 1915). Lokomobilu lze sice nazývat i silniční lokomotiva, ale i tak může autorčino tvrzení neznalého čtenáře zmást.

4) „Kde jsou zmínky o Kamile Lososové, Klímově manželce...“ (s. 38). Pokud vím, byla K. L. Klímovou družkou. (38)

Z hlediska gramatiky je práce téměř v pořádku, našel jsem jen ojedinělé neshody podmětu s přísudkem: „Klímy si cenili veliká jména...“ (s. 30). „Torsa deníků a výbory z dopisů... vyšli...“ (s. 36).

Jako mírnou slabinu vidím občasné zbytečné opakování již uvedených údajů, např. v charakteristice Františka Krejčího na s. 29. Na s. 28 bych uvítal doplnění odkazů k příslušné literatuře.

Přes uvedené výhrady jsem s kvalifikační prací spokojený, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení v rozmezí výborně / velmi dobře.

13. 7. 19

Mgr. Richard Zika, Ph.D.